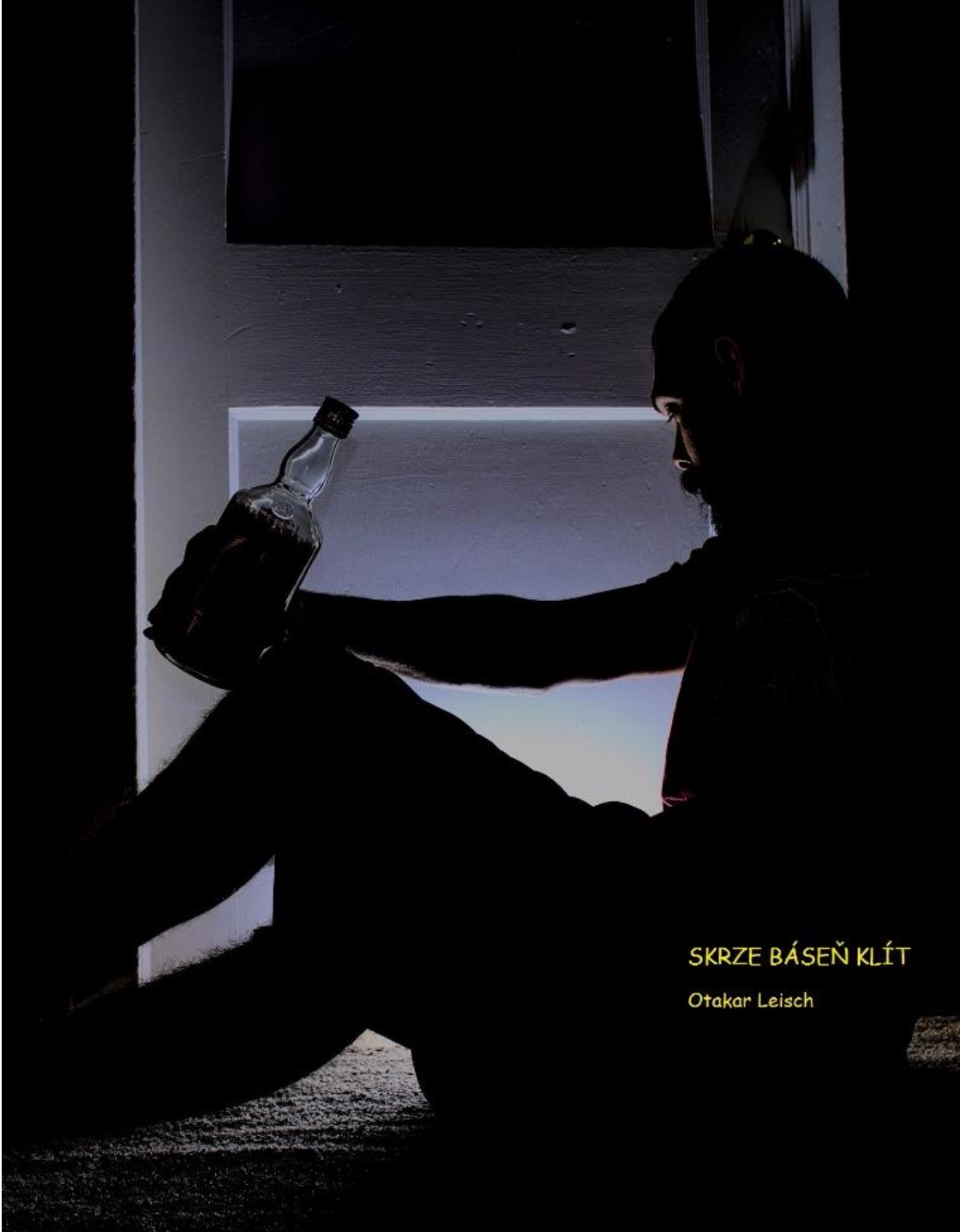

SKRZE BÁSEŇ KLÍT

Otakar Leisch

Otakar Leisch

Skrze báseň klít

Věnováno „Kozlíkovi“

o stárnutí

SLYŠÍŠ HO? naříká

naříká pro nás!
uvázan u vrat
u vrat jak psisko toulavý
u vrat, kde teče krev

odejde s námi,
anebo bez nás

šílenec s děravejma botama

miláčku,
on umírá?

kdo?

no přeci čas!

obvyklá

připadám si kurevsky sám
pláč?

leda pro ubožáky!
slinit u vánočních vejloh
si hajlovat k Havlově
rakvi
fakt mě neláká

a kdože jsem

to samé co vy
prázdná láhev od piva

super století

spí holé dítě

spí holé dítě v loži
bez pokrývky

spí dítě v loži
bez hraček

spí dítě na oltáři
super století

kočí koně bije
ovsa jim nedá

kůň táhne
pána
s břichem vypaseným
chudobou
oděném
v saku s hvězdy a pruhy

zatímco

vyhublá
matka kojí
hladomorem
holé dítě
bez plínek

stagnace

zvětralý pivo stojí
na stole

ženský
ba ani
muži
nepíší
když nejhůř je

ztvrdlá houska
pokouší prořezat se patrem
úst

kvasinky zdechly suchem
a prošlou dobou trvanlivosti
a ropa zaplavuje
civilizaci

švábi
larvy much
šílené krávy
Bůh

kaktusy
uranový doly
vše umírá
i my!